

A Mushrooming Crisis

От Луис Джеймс¹

Горещата вълна от миналото лято показва колко смъртоносно погрешна идея е социализмът, когато френската социалистическа здравна система се доказва като съвсем неподходяща и заради това починаха почти 15000 души. Това е толкова огромно число, че повечето хора трудно могат да го проумеят... и един човешки живот не би стигнал да се разбере цената и страданията, понесени от семействата на онези, които починаха. Обаче имаше една смърт миналото лято, несвързана с онези във Франция, която наистина ни показва колко лоша идея е социализмът в медицината (и където и да е другаде).

Виргис Даукас живее във Вилнюс, Литва, където е представител на Международното общество за индивидуална свобода. Той провежда летен лагер на английски език за източно-европейци, като използва про-пазарни брошури за учебници и привлича студенти от много бивши социалистически страни. Веднъж той организира опаковане с тоалетна хартия на президентския дворец във Вилнюс ... той е малко див, но по един весел, симпатичен начин.

Семейството на Виргис е едно от многото в Източна Европа, които се забавляват като берат пресни гъби. Т.е. са го правили до миналото лято, когато множеството от отровни гъби, които изглеждат също като ядивните започнали да се появяват в безпрецедентни размери, израствайки между ядивните. За съжаление Виргис, жена му Илона и синът му Бартас (нещо като Барт Симпсън с руски акцент), си набрали гъби, но попаднали на отровни. И тримата били приети в болница. Илона, която обичала гъби колкото хобит, изяла най-много и починала. Виргис няколко дни бил много зле и лекарите му давали 50% шанс да оцелее, но в крайна сметка успял.

Бартас бил прегледан в детска болница и се съвзел доста бързо, но след това бил съкрушен, заедно с по-големия си брат и сестра си, когато разбрали, че майка им е починала. Виргис го приел тежко и в началото се обвинявал, че не е забелязал отровните гъби. (Той не знаел тогава, че ще има нещо като епидемия.)

Изглежда обаче, че имало истински виновни, но той не бил сред тях. Когато семейство Даукас били приети в държавната болница, Виргис казал на лекарите да изпомпят съдържанието на стомаха на Илона, защото тя по принцип не била способна да повръща сама. Лекарите не го направили за нито единия от двамата. Те казали, че е безнадеждно да се изпомпва стомаха шест часа след приемането на гъбите. Въпреки това шестнадесет часа след яденето Виргис все още повръщал гъбите. Стомахът на Бартас бил промит в педиатричната болница, където тази процедура се считала за рутинна и се възстановил сравнително лесно.

Още по-лошото е, че по-късно открили, че има лекарство, което неутрализира отровата на точно тази гъба, но то не било предписано на никой от тях. Когато, след смъртта на Илона, Виргис научил за това му казали, че това лекарство не е лицензирано за употреба в болницата, в която били приети. То се използва в Литва, но лекарите не са го поискали. Когато били запитани по каква причина, те отговорили, че е много скъпо. Ако някой се нуждаел от него, а не можел да си го позволи, това щяло да създаде проблеми.

Така, това било политическо решение взето от медицинските бюрократи управляващи “безплатната” държавна болница – да не се взема съществуващото лекарство и дори да не се информират пациентите за възможното лечение.

¹ Луис Джеймс е CEO на *free-market.net*

Впоследствие Виргис пожелал да потърси отговорност от небрежните лекари за техните действия. Но му казали, че няма да му разрешат достъп до болничните картони на съпругата му. Когато потърсил картоните от спешното повикване в болницата, той открил, че те са преправени. Когато помолил за независимо официално разследване, той разбрал, че определените за това не били независими, а били част от администрацията на същата болница.

Такова е съчувствието на социализма към вас – в края на краищата имат значение нуждите на целия “социален организъм”, а не жалките нужди на индивидите.

Когато Виргис се обърнал към литовските медии с тази история, те не се заинтересували. (Млъкни, малка индивидуална клетко, социалният организъм не иска да чува за проблемите ти.) Всъщност, хората му казали, че трябва да е доволен, че е имало изобщо болница за него и за Бартас!

Натиснете [тук](#), за да видите снимки на тези малки клетки – толкова маловажни, толкова заменими за социалния организъм.

И сега ние чуваме, че само-провъзгласилите се за водачи на публичната политика по отношение на медицината в Съединените щати – Института по медицина, настойчиво убеждават да се приеме т.нар. универсално покритие до 2010 година.

Обаче такава нещо като социален организъм не съществува на този свят – това е само една метафора – често разрушителна и понякога смъртоносна. Човешките същества не са само клетки в някакъв гаргантюански и безгрижен социален организъм, каквито са временните клетки на кожата, за да бъдат отлюспени като пърхот, след като ползата от тях се изчерпи. Това, което е действително, което можем да видим, да докоснем и да обичаме, са хората. И те не са заменими средства за постигането на по-важни цели, а всеки от тях е уникална, незаменима цел за себе си и е свободен да направи най-доброто, на което е способен, през живота си.

И това е красотата на свободния пазар, че позволява индивидуални отговори на отделните нужди, вместо да налага обща политика, която изглежда най-добрата на група социални инженери. Универсалното покритие не е благодат, ако е универсално второразрядно.

Това е вярно дори и на места като Литва, където има държавно медицинско обслужване, но всеки там знае, че най-доброто лечение е в частните клиники. За нещастие на семейство Даукас екипите на линейките са ги отвели в държавните болници, където са били регистрирани. Вече е твърде късно за Илона Даукас, но не и за живите, които все още могат да се борят срещу разпространението на държавното медицинско обслужване навсякъде, където има такава заплаха.